

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 24Csp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120204461
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Čisovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2020:7120204461.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou Mgr. Zuzanou Čisovskou vo veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom: Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom: Mýtna 48, P.O. BOX 205, 810 00 Bratislava proti žalovanému: X. T., Z.. XX.XX.XXXX, K. B.: A. X, XXX XX A., o zaplatenie 141,12 EUR s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 141,12 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 2.10.2017 až do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca, pôvodne Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, sa žalobou zo dňa 2.4.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie peňažného plnenia, špecifikovaného vo výroku tohto rozsudku.

2. Žalobu odôvodnil skutočnosťami, že jeho právny predchodca - spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130 na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 10.3.2016 žalovanému poskytol pôžičku vo výške 476,98 EUR, ktorú sa žalovaný spolu s dojednaným úrokom zaviazal splácať formou 12 pravidelných mesačných splátok vo výške 47,04 EUR. Celkovo sa zaviazal zaplatiť sumu vo výške 564,48 EUR. Žalovaný svoj záväzok splácať úver riadne a včas porušil. Doposiaľ uhradil len sumu 423,36 EUR, preto ho veriteľ listom zo dňa 28.6.2017 vyzval na úhradu dlžných splátok v stanovenej lehote a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Pôvodný žalobca, Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, sa stal právnym nástupcom veriteľa, t.j. spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., so sídlom v Kežmarku, na základe zlúčenia s uvedenou spoločnosťou.

3. V priebehu konania pôvodný žalobca na základe zmluvy postúpil pohľadávku voči žalovanému na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave. Súd o zmene na strane žalobcu rozhodol uznesením, č.k.: 24 Csp 2/2020-63 zo dňa 13.7.2020.

4. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, napriek tomu, že žaloba spolu s výzvou na vyjadrenie mu boli doručené do vlastných rúk dňa 27.5.2020.

5. Podľa ust. § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia vecí, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

6. Súd vec prejednal a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle vyššie citovaného ust. § 297 písm. b) C.s.p., vzhľadom k tomu, že ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1000 eur.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom.

8. Z písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.60397000626 súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom: Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 10.3.2016 zmluvu, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 476,98 EUR na zaplatenie kúpnej ceny spotrebného tovaru. Žalovaný sa zaviazal úver splácať spolu s dojednaným úrokom vo výške 37,53 % ročne v 12 pravidelných mesačných splátkach vo výške 47,04 EUR, so splatnosťou vždy do 20. dňa mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.4.2016, v súlade so splátkovým kalendárom v zmysle článku 13 zmluvy, podľa ktorého bola splatnosť poslednej splátky stanovená na 20.3.2017. Celkovo mal žalovaný veriteľovi zaplatiť sumu 564,48 EUR (12 x 47,04 EUR).

9. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný zaplatil dňa 17.5.2016 sumu 47,04 EUR, dňa 1.7.2016 sumu 47,04 EUR, dňa 5.9.2016 sumu 47,084 EUR, dňa 19.10.2016 sumu 47,09 EUR, dňa 24.11.2016 sumu 47,09 EUR a dňa 7.2.2017 sumu 188,06 EUR. Spolu teda veriteľovi zaplatil sumu 423,36 EUR, čo predstavuje 9 mesačných splátok.

10. Z listu veriteľa zo dňa 28.6.2017, označeného ako Predžalobná upomienka súd zistil, že veriteľ vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku na splátkach v lehote do 5.7.2017.

11. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu, ktorá je svojim charakterom spotrebiteľským úverom a ktorú súd z hľadiska obsahových náležitostí vyžadovaných vyššie citovaným zákonom vyhodnotil ako platnú. Po právnej stránke súd predmetný záväzkovo-právny vzťah posúdil podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase vzniku daného právneho vzťahu.

13. V konaní nebolo sporné, že na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 476,98 EUR. Základnou povinnosťou žalovaného zo zmluvy bolo splácať úver v dojednaných 12 mesačných splátkach vo výške 47,04 EUR, so splatnosťou vždy do 20. dňa mesiaca, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.4.2016 a splatnosťou poslednej splátky dňa 20.3.2017. Z prehľadu splácania úveru je zrejmé, že žalovaný porušil platobnú disciplínu a už v priebehu trvania záväzkovo-právneho vzťahu sa dostal do omeškania s riadnym a včasným splácaním dlhu. Žalovaný zaplatil len sumu, zodpovedajúcu 9 splátkam úveru a ku dňu splatnosti poslednej splátky bol v omeškaní so zaplatením troch dojednaných splátok úveru spolu vo výške 141,12 EUR (3 x 47,04 EUR). Žalovaný nespochybnil základ, ani výšku uplatneného nároku. Preto súd konštatoval, že nárok veriteľa na zaplatenie istiny, uplatnenej žalobou, je dôvodný.

14. Okrem istiny sa žalobca domáhal aj zaplatenia úrokov z omeškania.

15. Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

16. Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o 5

percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

17. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať úver riadne a včas, dostal sa do omeškania a veriteľovi v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka vzniklo právo požadovať úroky z omeškania. Omeškanie sa spája so splatnosťou dlhu. Splatnosť jednotlivých mesačných splátok vyplýva zo zmluvných dojednaní. Je nepochybné, že splatnosť celého dlhu nastala najneskôr splatnosťou poslednej splátky úveru, t.j. dňa 20.3.2017. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania z celej sumy priznanej istiny až od 2.10.2017, preto súd žalobe aj v tejto časti vyhovel. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s vyššie citovaným ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom od 1.2.2013. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola vo výške 0 %; po zvýšení o 5 percentuálnych bodov jej výška predstavuje 5 % ročne. Žalobca si výšku úrokov uplatnil v rozsahu, ktorý dovoľuje právny predpis.

18. Podľa ust. § 262 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa ust. § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. O nároku na náhradu trov súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní v zmysle ust. § 255 ods.1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

21. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje, v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. (§ 48 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku).